

V prostem času opravlja koristno in plemenito delo

Čeprav še ni minilo veliko časa, odkar je predana posebnemu konjičku, smo že nestrpno čakali, kdaj se bomo srečali z njo. Tanja Jerman iz Področja operative se s svojo psičko resno pripravlja postati terapevtski par v društvu Tačke pomagačke.

KAJ JE BOTROVALO TVOJI ODLOČITVI, DA SE PRIDRUŽITA TAČKAM POMAGAČKAM?

Društvo sem slučajno zasledila na Facebooku in ga dalj časa spremljala. Tudi domači in prijatelji so me spodbujali, naj se jim pridružim. Odločila sem se predvsem zato, ker je Mia pravi pes za to. Je nežna, tolerantna, prav nič agresivna. Je pravi pacifist. Lani decembra sva se tako prijavi na razpis oziroma testiranje o primernosti za terapevtskega psa in ga januarja letos tudi opravili. Ali je dovolj socializirana, umirjena ali jo motijo zvoki in druge motnje iz okolja, morebitne reakcije, če bi ji kdo stopil na rep ali jo uščiopil. Pri tem bi pes lahko skočil ali kako drugače reagiral, vendar ne sme. Mia je vse teste uspešno zaključila, nakar je sledilo dvodnevno strokovno izobraževanje. Prisotnost na izobraževanju pa je seveda pogoj za vabilo na obvezen veterinarski pregled, ki ga mora vsak terapevtski pes ali pes pripravnik opraviti dvakrat letno. Za terapevtskega psa ni omejitev glede velikosti ali pasme. Kot pripravnica imam mentorico, s katero delava v različnih ustanovah, v katerih moram opraviti najmanj 25 ur terapevtskega dela, da lahko s psičko pristopiva k strokovnemu izpitu in tako postaneva terapevtski par.

KAKŠNO PSIČKO IMAŠ?

Mia je mešanica, podobna angleškemu setru. Prišla je iz Bosne, kjer jo je gospa iz društva Animal Angels rešila pred hudimi poplavami in pripeljala v Slovenijo. Ob vstopu je bila veterinarsko pregledana, cepljena proti steklini in čipirana. Postopek je zelo pomemben, saj s tem pridobi svoj pravi pasji potni list.

Že prvo srečanje z njo je bilo neverjetno in čustveno, kar usedla sem se k njej. Lahko bi rekli, da je bila ljubezen na prvi pogled. Nemudoma sem se odločila za posvojitve in jo

že po enem tednu pripeljala domov. Letos je minilo pet let, odkar zvesto opravlja svoj poklic najboljša prijateljica in dobesedno uživa pravo pasje življenje, brez pomanjkanja. Je velika srečnica med vrstniki, ki jih je žal na cestah ogromno prepuščenih žalostni usodi.

Mia ima opravljen tečaj male šole in tečaj BBH, ki zajema vodljivost, poslušnost ter osnovne ukaze z različnimi malimi triki, ki so tako za najmlajše kot najstarejše najbolj zanimivi.

KAKO LAHKO V DRUŠTVU POMAGATE, KAKŠNE SO VAŠE METODE?

Društvo Tačke pomagačke je prostovoljno društvo, ki opravlja terapevtsko delo s pomočjo psov v okoli 130 različnih ustanovah po vsej Sloveniji. V društvu deluje okoli 70 terapevtskih parov. Vodniki in psi so za delo strokovno usposobljeni. Obiskujejo vrtce, šole, domove za ostarele, bolnišnice, ustanove za rehabilitacijo, osebe s težavami in motnjami v razvoju ... Ministrstvo za zdravje je našemu društvu priznalo status humanitarne organizacije, ki deluje v javnem interesu na področju zdravstvenega varstva. Psi lahko odločilno pripomorejo k napredku posameznikov. Ker so spretni motivatorji, so psi dobrodošli pri delu z otroki s posebnimi potrebami, s posamezniki po poškodbah, z onkološkimi bolniki, z oslabelemi, s pacienti z nevrološkimi in degenerativnimi obolenji.

KATERI SO KONKRETNI PROGRAMI?

Imamo več terapevtskih programov. Opravljamo delovne terapije v sodelovanju s strokovnimi delavci kot so fizioterapevti, psihologi, logopedi, socialni delavci ... Druga vrsta programa so izobraževanja z branjem. To otrokom in drugim uporabnikom pomaga izboljšati bralne in komunikacijske sposobnosti

s pomočjo metode, ko v bistvu otrok bere psu. Veliko delamo tudi na družabništvu in ozaveščanju. V šoli pes že samo s svojo prisotnostjo in naklonjenostjo spodbuja ugodno učno klimo in vzbuja občutke sprejetosti ter varnosti. Otroke v vrtcih in šolah učimo tudi o odgovornem odnosu do psa, o skrbi za njegovo nego. Otroci dobijo veliko informacij, tudi kako se zavarujejo pred psom, ki ni ravno prijazen.

SAJ GRE ZA PRAVO POSLANSTVO Z VELIKO ČUTA POMAGATI LJUDEM ...

Je kot poklic, ki ima velike in zdravilne učinke. V domovih upokojencev imamo npr. varovance, ki se cele dneve pasivno premikajo po prostoru ali samo nemo sedijo, ko pa pride pes, se brez težav sklonijo, ga pobožajo in veselo ogovorijo. Imamo več načinov terapije, ki jih obvezno vodi in povezuje usposobljena strokovna

delavka. Npr. pse oblečemo v posebne, doma izdelane plaščke z žepki, v katere damo lističe z vprašanji. Uporabniki pokličejo psa k sebi, izvedejo listek in skušajo odgovoriti. Med iskanjem pravega oz. ustreznega odgovora se zabavajo in sprostitjo. Pozitivni učinki so tudi med mlajšimi uporabniki, ki se z veliko predanostjo potrudijo, da bi psu med božanjem čim bolj razločno prebrali in predstavili zgodbo iz knjige. Prijetno presenečena sem bila, ko je na eni izmed terapevtskih uric uporabnik prebral stavek potho: »Da se kužek ne bi ustrašil strašnega zmaja,« je rekel. Najlepše plačilo pa so otroške risbice in topli, dolgi objemi. In predvsem njihove proseče oči, ko želijo, da bi še ostali z njimi. Iskrenost in hvaležnost.

Kako malo potrebuje človek, da je srečen.

Sonja Kranjec

Tanja v modri »uniformi« Tačk pomagačk z Mio (levo) na bralnih uricah, ... Foto: Tanjin arhiv

... in na sprehodu s starejšimi.